

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.
Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Nagypiacz 322 szám.
 Lakása: Bolgárszeg 1425 sz.

NEMERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségnek.

„Nemere,

politikai, közgazdászati és társadalmi lap idei negyedik évnegyede október hóval kezdődött.
 Előfizetési ára egy negyedévre 1 frt. 50 kr. Félévre 3 frt.; egész évre 6 frt. Szerk.

Országgyűlés.

Október 10-iki ülés.

BITTÓ elnök megnyitván az ülést jelenti, hogy Szabadka város gr. Ráday kir. biztosságának továbbra is fentartását, Zarándmegye a virilis szavazatok etörölését kéri. DEÁKY Lajos interpellációt intéz a belügyminiszter urhoz, hogy Közép-Szolnok megyét határozatától, hogy a választásnál megvesztegetés bűnében talált egyéneket erkölcsileg megbélyegzeteknek tekintse, mi jogon tiltotta el? BAKCSY Ferencz Fehér Ignác háromszéki futásfalvi lakos kérvényét nyújtá be Lázár Mihály albirálybíróknak a 69-iki sorozáskor történt csupán egy esetre vonatkozó 115 frt. 30 kr. zsarolásának megértése és Kálnoky Dénes gr. főkirálybíróknak a hivatalos hatalommal való visszaélése tárgyában. LÓNYAY Menyhért gr. Simonyi beszédének rá vonatkozó észrevételeire azt mondja, hogy midőn miniszterséget vállalt, tényleges befolyása megszűnt minden pénzintézetekre. Ezután felel Tisza Kálmánnak a mi ugy Tisza mint Csengeri részéről felszólalást vont maga után. KERKÁPOLY Károly pénzügyminiszter az államvagyon fogyatkozására nézve a majdan tárgyalás alá veendő zárszámadásra utal. Aztán constatálja azt a közeledést, mely a közjogi kérdésre nézve a kormánypart és balközép közt történt, mint Ghyeczy nyilatkozatával is kíván erősíteni. GHYECZY Kálmán kijelenté, hogy a 67-i alapot is képesnek tartja arra, hogy a belreformok azon fejlesztésének, ha a magyar hadsereg eszméje is megvalósul. Ezzel az ülés véget ér.

Október 11-iki ülés.

ELNÖK bemutatja Trefort Ágoston vallás s közoktatásügyi miniszternek Sopron városa részéről történt képviselővé választásáról szóló jegyzőkönyvet.

BENICZKY a közlekedési miniszterhez interpel-

lációt intéz, hogy van-e tudomása a miniszter urnak arról, miszerint az osztrák államvasuti-társaság Rákospalotai erdő és a község közt hosszában futó vaspályát elkorlátolván, ez által két látogatott utcát, a mely a vaspályán át az erdőbe és Uj Pestre vezet, elzárattott és szándékozik ezen önkényes szándékból keletkezett sérelmet a lehető legrövidebb idő alatt orvosolni. PAP Lajos a kézdi-orbai képviselő választás ügyében intéz az igazságügyminiszterhez interpellációt, mely az illető miniszterrel fölöttni fog. MILETICS Szvetozár sürgeti, egy az igazságügy miniszterhez régebben intézett interpellációra a választ. Az igazoló bizottság jelentése szerint Temesvár képviselője igazolatik. Gr. LÓNYAY Menyhért miniszterelnök bemutatja ő felsége által szentesített következő törvényeket. A Ludovika-Akadémiáról, a Ludovika-Akadéma épületének átalakításáról s fentartásáról, s a honved zászlóaljok szaporításáról. A szentesített törvények kihirdetnek s hason kihirdetés végett a főrendekhez átküldetni rendeltetnek. A VII. bíráló bizottság részéről Tarnóczy képviselő igazolatik. A ház ezek után napirendre tér, s szavazás alá veszi a válaszfelirati javaslatokat. Legelőször is a ház bizottsága által beadott felirat fölött történik husz képviselő kívánsága folytán, név szerinti szavazás, melynek eredménye a következő: 419 igazolt képviselő közül igen-nel szavazott 185; nemmel 101, elnök nem szavazott, távol volt 132, e szerint a bizottság felirata 84 többséggel fogadtatott el. Következik a részletes vita. A részletes vitánál a válaszfelirati javaslat első 9 bekezdése minden vita nélkül elfogadtatott. A 9-ik bekezdés után, melynek végső passusa ekként hangzik: „Kétségtelen azonban, hogy a mint felséged is kegyesen érinteni méltóztatott, e tárgyakon kívül több nem kevésbé fontos és szintén halaszthatlan kérdés van, melynek korszerű és az ország viszonyainak gondos tekintetbe vétele mellett eszközendő megoldása a nemzetnek forró óhajta.” COZMA Parthén indítványozza, hogy az ország területi épségének és politikai egységének, valamint a kormányzat és közigazgatás gyakorlati lehetőségének fentartása mellett a teljes jogegyenlőség alapján a hazában lakó minden nemzetiségnek, mint olyannak elidegeníthetlen jogai törvény által biztosít-

tassanak. Hasonló fontosságot tulajdonítunk mi Erdély ország aggasztó és mindaddig rendetlen helyzetének, melyből az ottani lakosság többségének élénken nyilvánult elégedetlensége keletkezett és maiglan is fennáll, és mely az unio kérdés megoldása körül történt lényeges mulasztások és a feudális korszak maradványaként fönálló külön erdélyi választási törvényből veszi származását és táplálékát. Ezen elégedetlenség okának megszüntetésére készek vagyunk még e jelen országgyűlés tartama alatt oly törvényhozási intézkedéseket létrehozni, melynek Erdély összes lakosságának közmegelegedését és ebből kifolyólag a közös hazai belviszonyainak megszilárdulását eredményezzék. E módosítvány alá van írva, Román Sándor, Mocsonyi Antal, Cozma Parthén, és Boncs Döme által. IRÁNYI pártolja az indítványt. PULSZKY a beadott indítvány elvetését kívánja. BONCS Döme a nemzetiségi kérdés felemlítését a feliratban szükségesnek és hasznosnak találja, ugyan azért Cozma indítványát pártolja. A ház többsége Cozma indítványát elveti, és a felirati javaslat többi pontjait minden vita és változtatás nélkül elfogadja, kivéve a 19 ik bekezdést, melyre nézve Zsigkovics következő módosítványt ajánlja: E szavak helyett „a magyar szent korona“ az utolsó alineában e következő szavak tétettek: Horvát és Szlavonországek az általában a magyar korona országjainak terület épségét illető régi törvényes óhajta teljesítenek. DEÁK szerint a társországok részéről előadott módosítvány lényegében ugyanaz, a mi fentebb is, a törvényen alapszik és elfogadható, mint olyan, mely a lényegen semmit sem változtat és mely az ő megnyugvásukra szolgál. Gr. LÓNYAY Menyhért indítványára a ház megfogja választani a 8 tagot azon 12 tagu országos bizottságba, mely a horvát kiegyezményről szóló törvényt revideálni fogja. Tárgyalatik a gazdasági bizottság jelentése, a képviselőház október havi költségvetésére vonatkozólag. A ház az előirányzott 79.119 frtot megsza-vazza. Tárgyalatnak ezek után a Majoros István és Nikolics Sándor által beadott határozati javaslatok a vízkárosultak ügyében. TÓTH Vilmos belügyminiszter kijelenti, hogy a rendelkezése alatt levő pénzüsszegekkel az árvízkárosultakon azonnal segített, s mintegy

TÁRCZA.

A harczfi.

Lélektani beszély. Németből.

Ismeretségben voltam egy angollal, ki sokat látott és tapasztalt a világon és a ki ismereteit, élete tapasztalatait ritka vonzerővel tudta előadni.

A kis körben, hová rendszeren minden este összejöttünk, legtöbbször ő vitte a szót és mi mindnyájan a legnagyobb érdeklődéssel hallgatók beszédét.

Egy este következő egyszerű, de mindenesetre igen érdekes történetét beszélte el, melyet csak az olvasson el, ki nem mulatni akarja magát, — hanem a ki megakarja tudni egy ősz bajnok titkát, élte estvéjén, bizonyos tette miatti kimondhatlan fájdalomát: az, de csak is az lapozza végig ez igaz eseményt.

* * *

Gyakran utaztam át egy falun — kezdé amaz angol ismerősöm — melynek végén csinos és tiszta lak állott, s hol rendszeren mindig állomást tartottam. Itt gyakran láttam egy katonát, kinek csak egy szeme és egy kara volt s ki hazája iránti szolgálatában fellábat is elveszté; azért életének hátralévő idejét semmit tevéssel vagy oly mulatsággal tölté, mely rá nézve legkedvesebb és legvigasztalóbb volt.

Az év kellemes napjaiban rendszerent a kis lak ajtója előtt levő padon ült, szájában füstölő pipával, oldala mellett pedig egy korsó serrel. Télben megváltoztatta ülhelyét, mert mindig a szobában, s ott is a kályha mellett lehete látni, fölfelé emelkedő füstököt bocsátva s ottan-ottan jót üritve a seres korsóból.

Igy teltek napjai szegényes életmód közt az oly drágán szerzett nyugodalomban.

Mig a vendéglőben múltam, többször beszél-

gettem a kis padon ez érdemteljes öreggel, ki utoljára Spanyolhonban táborozott. Minden vidékről, hol csak megfordult, kora és mivelttségéhez illő előadással beszélt, csak mikor katonai szolgálatának utolsó éveiről tudakozódtam: azonnal elkomorult s hallgatag lön és könnyen észrevehetém, hogy kellemetlen sőt épen kínos beszélnie azokról.

Az öreg harczos bámulásonkat leginkább a gyermekek iránti jó indulatával voná magára.

Majd nem mindig szöke fürtű, pajzán gyermek csoport vette körül és én többször felismerém, hogy midőn a vendéglősnő polyás kisdédét az ősz félkarára bizta, soha sem látszott oly boldognak mint ily megbízások alkalmával. Ekkor kivette szájából égő pipáját elfeledte seres korsóját és nem gondolt egyébre, mint hűn dajkálni a rábizott kis gyermeket, csokolgatni, mulattatni és csendesesen elrengetni, midőn álmos lett. Az idősebb kis fiuk közből vették, vállaira másztak, kivertek pipáját, feldöntötték seres edényét, szóval: minden lehetséges szabadságot elkövettek vele, a nélkül, hogy csak egy rossz szót is szólott volna nekik, annál kevésbbé bántotta volna meg kis vendégeit. Azonban ottan-ottan bizonyos emlékre szomoruan visszagondolni látszott. Némelykor, ha a térdén elszenderült kisdédet nézegeté, megrémült arczán önkénytelenül könnyek hullának le.

Egy reggel ismét négyes fogattal jöttem el a lak előtt. Az őszbe vegyült harczos akkor is — mint rendszeren — az ajtó előtt ült, kis barátái által körülvéve; közülök egyik, ki alig volt 3 éves, hirtelen szekerem elébe fut az ut közepére és mivel kocsisom nem tudta lovaimat hamar feltartani, a legnagyobb veszély fenyegette, mert már-már a gyors kerék gyöngé testét volt összetiprandó. De az öreg béna hirtelen felugrik ül helyéről, s megfogván a gyermeket visszavonja; de ime!

öt találja a szerencsétlenség, mert az agg mellén sebesen rohogott át szekerem kereke.

Eszméletlenül emelték fel. Ágyba vittük s pár percz múlva ismét magához jött ugyan; de sebe oly veszélyesnek látszott, hogy nem tudtuk: mely pillanatban száll alá örök nyugalomra.

Első szavai ezek valának: „a gyermek! a gyermek!“ Hiába biztattuk szóval, hogy a gyermek meg van mentve, mert nem akarva szavunknak hinni, a kis fiut oda hozták, hogy saját szemével győződjék meg a felől.

S midőn látta, hogy a gyermek ép és egészséges leirhatlan örömré gerjedett. Sirt és nevetett egyszerre, magához szoritotta, s csak akkor lehetett elvenni tőle, midőn már ereje majdnem egészen kimerült.

A sebész kijelenté, hogy a szegény öreg mind testileg, mind lelkileg nagyon meg van sebezve, úgy, hogy maga sem remélte felgyógyulhatását. Épen azért arra kért, hogy az ősz beteg kívánságait, kéréseit a lehetőségig teljesítsük.

Én valék e derék férfi halála siettetésének hibátlan oka; miért is tehetségemhez képest igyekeztem, hogy életének utolsó óráit kedvesekké tegyem. Ugyan-azért magam maradtam a vendéglőben nap hosszat ülve ágya mellett.

Az általa megmentett kis fiut kifejezhetlen esengéseire gyakrabban kellett hozzá hozni. Azon pillanat óta melyben az öreg sértetlenül látta a kis fiut, mind inkább derültebb és nyugottabb lön. Jól tudta, hogy halála közelget, de úgy látszott, ő e perczet szomor nélkül várja s hogy a felhők, melyek ez eset előtt szüntelen redős homlokán borognak — azóta egészen eltűntek.

Halála előtti estvén egyedül valék mellette. Kevés erősítő gyógyszert kért tőlem s miután átnyujtám, kezét karomra fektetve szólt:

„Uram! ha nincs önnek terhére egy ősz férfi beszé-

140,000 frt. osztattott, mely összegből Torontálmege majd csaknem felét kapta. KERKÁPOLY Károly felhívja a ház figyelmét azon rendeletére, melynek értelmében a károsultak legnagyobb kiméletben részesültek és hogy a pénzügyminiszter felhatalmaztassék, hogy azon esetre, ha Torontál és Temes megye kölcsönt akar felvenni, úgy azt kellő feltételek mellett megadhassa? MATICS elfogadja Nikolics hat. javaslatát. TÓTH Vilbelügyminiszter kijelenti, hogy ő annak idejében felhívta Bácsmegyét is azon nyilatkozatra, mikép lehetne a károsultakon segíteni: ámde Bácsmege nem is választott miből azon örvendetes tudomást kellett vennie, hogy ott nincs inség. GOROVE István a pénzügyminiszter határozati javaslatához járul. Végül NIKOLICS Sándor visszavonja határozati javaslatát s hozzájárul a pénzügyminiszter által beadott javaslathoz, s az ülésnek vége lön.

Október 12-iki ülés.

A válaszfelirat harmadszori olvasással végkép megszavaztatik. Ivánka Imre benyújtotta megbízó levelét. Huszár Imre benyújtván Orbán Balázs és Ugron Gábor megbízó leveleit, ezek az igazoló bizottsághoz utasítottak. Elnök egyszersmind indítványozza, hogy miután Orbán Balázs két helyen választott meg, három nap alatt jelentse ki, melyik kerület képviseltesét fogadja el. TISZA László az eddigi eljárást hiszi megtartandónak ezentul is. Orbán az igazolás után mondjon le az egyik állásról. GHYCYZ Kálmán: a mennyire emlékszik mindig az volt szokásban, hogy az illető képviselő ha két kerületben lett megválasztva, ha mind a kettőre nézve igazoltatott az egyikről lemond. A megbízó levelek azért egyszerűen az igazoló bizottsághoz utasítandók. A ház ez értelemben határoz. SZABÓ Imre interpellatiót intéz a vallás és közoktatásügy miniszterhez, hogy Muraköz egyházmegyeileg is valamelyik magyarországi egyházmegyébe kebeleztessek. TREFORT a kérdés kényes természete s nagy horderejénél fogva nem mondhat határozott véleményt, de igéri, hogy e bajon segíteni fog. VÁRADY Gábor a miskolci és szigeti főiskolák kérvényét nyújtja be, melyben egy jóteknony alapítvány százalékmertességét kéri. LÓNYAY Menyhért miniszterelnök felel Miletics interpellatióra. Mindenekelőtt arra nézve, hogy a kormány miért tiltotta el a Belgrádra való menetelt, kijelenti, hogy a monarchiát kifelé csak a külügyminiszterium képviselheti. A mennyiben ebből Miletics azt akarná következtetni, hogy Szerbiával viszonylataink rosszak, kijelenti, hogy ellenkezőleg e viszonyok jók s a két kormány között mi különbözet sem forog fen. PAULER Tiv. igazságügyminiszter a Kosztics és Paulovics elfogatására nézve beadott interpellatióra felel. — MILETICS Szvetozár

nincs megalégedve egyik válaszsral sem. A ház tudomásul veszi a választ. LÓNYAY Menyhért a szerb patriarcha választási dolgában Miletics által hozzá intézett interpellatióra nézve utal a multkor Nikolicsnak adott válaszára. MILETICS Szvetozár nincs megalégedve a válaszsral. HORVÁTH Gyula Küküllőmegyében Dicső-Szent-Mártonban egy törvényszék felállítására iránt nyújt be törvényjavaslatot, s azt kinyomatni kéri. Szőgyényi László jelenti, hogy Trefort Ágost mint képviselő igazoltatott. TISZA Lajos közlekedésügyi miniszter benyújtja a kikinda-pancsovai vasut kiépítéséről az osztrák államvasuton második sín építéséről, s ugyan e vasut forgalmi eszközeinek szaporításáról szóló törvényjavaslatot. Következik ezután a horvát kérdésben kiküldendő országos bizottság megválasztása. LÓNYAY Menyhért gr. a legutóbb megszavazott s most már szentesített törvényeket nyújtja át, melyek felolvasatnak. Következik a kérvényi bizottság jelentése. ZSEDÉNYI Ede indítványozza, hogy miután az addig betervezett tárgyak feletti tanácskozások befejeztettek, részint a kiküldött bizottságokra való tekintettel, részint pedig kifejezett nyilatkozatok folytán ezen ülés eloszlata után a legközelebbi ülés november 4-én délelőtt 10 órakor tartassék. Addig pedig hatalmaztassék fel az elnök ur, hogy időközben a főrendiház izenetének átvételére ülést tarthasson, és azon esetre, ha a főrendek tökéletesen hozzá járulnának a törvényjavaslatokhoz, azok ugyanazon ülésből szentesítés alá bocsáttassanak, azután ismét egy ülést tarthasson a szentesítés kihirdetése végett, és úgy a szabályok szerinti 100 tagnak jelenléte azon ülésben nem szükséges. ELNÖK ez értelemben mondván ki a határozatot, az ülést feloszlatta.

Külföld.

Bukurestből oct. 8-áról írják: Azon örömmámor-ra, melyet 9000 katonának átvonulása a fővároson és összpontosítása a Saber sikságon a kormányparti románság hazafiúi szíveiben keltett, kijózanítólag hatott a török nagyvezérnek egy sajátzerü, a románai diplomatia évkönyveiben páratlan jegyzéke. A porta mindinkább látható damokles karddá lesz, mely Romania fölé lebeg és azzal fenyeget, hogy azon vitát, vajjon Romania negyedfél vagy háromnegyed résznyire souverain ország-e, egy alexanderi csapással megoldja. Romania el van kényeztetve, minden szeszélyét teljesítették, és most, hogy e szeszélyei második természetévé lettek, le akarják azokról szoktatni.

Azon büntetlenségre támaszkodva, melylyel a ro-

mán kormány a porta fermánjait mindig ignorálta, Costafuru ur egy lépéssel előbbre megy és a brailai consultól megvonja az exequaturt. Erre Midhad basa következőleg irt Károly fejedelemnek:

„A császári kormány őszinte sajnálkozással értesült a brailai görög consul irányában követett eljárásáról. Az ügynökök ama fermánt mellőzték, mely a fentnevezett consulknak a császári diván irodájából kiadott. Ezen eljárásukkal a fejedelmi hatóságok megve-tették a császári kormány jogait.

Fenséged igazságos és mélytányos érzülete, és ama biztosítások, melyeket ön Costafuru ur által a zultán külügyminiszterének adatott, biztosítanak az iránt, hogy ön kegyes lesz a tény fontosságához mért elégtelt adni és egyidejüleg megparancsolni, hogy ilyen esetek jövőre többé elé ne forduljanak.

Konstantinápoly, 1872. szeptember 17. Midhat.

Stambulból még két más óvás is érkezett. Az egyik azon katonai érdemre vonatkozik, melyeket Károly fejedelem nem rég a sok évi katonai szolgálat kitüntetése végett életbeléptetett. A illető óvás állítólag vetot tartalmaz az említett érem ellen. A második tiltakoznék a csapatok összepontosítása ellen.

A görög consulkok eseménye alkalmából felmerült miniszter-crisisról terjesztet hírek alaptalanoknak mondatnak. A leMBERG-czernovitz-jassyi vaspálya lefoglalásában benn nem foglalt román vonalak saját igazgatótanácsot nyerne, hivatali székhelylyel Jassyban.

Az állandó bizottmány okt. 10-iki ülésében Thiers ezt mondta: Franciaország nincs úgy elszigetelve, mint mondják. Európa Berlinben igazságot szolgáltatott nekünk; hadseregünk erősödik, hitelünk kitünő, két hónap óta 1400 milliót kaptunk. Legközelebbi évben két milliárdot fogunk kifizetni.

Franciaországból eddig 2090 egyén deportáltatott.

Lisboureban izgatottság uralg; Belfastból rendőség és csapatok kérettek.

Darmstadtban október 12-én a német nők gyűlése elhatározta a nemzetközi egyesülés alakítását a női jogok védelmére, és az elnökséget Lajos hesseni herczeg nejére ruházta.

Madridban azon válaszfelirati módosítvány, melyben a rabszolgaság eltörlése kéretik, nem fog a congressuban előterjesztetni, mivel a házszabályok csupán két módosítvány tárgyalását engedik meg, s a bizottmány már két más módosítványt szentesített.

A republikánok által a philadelphiai választások-

dét végig hallgatni, tegye azt egész figyelemmel, hisz nekem kimondhatlan könnyebbséget és nyugottabb meghalást szerez azon gondolat, hogy titkom valakinek elbeszélhettem.“

„Bátran beszélhetsz, jó öreg! figyelmes hallgatód leszek“ szólék biztatólag és ő tovább így folytatá:

„Igen! én nyugodtan hagyom el e földet s lelkem is örvendve száll fel porhüvelyéből az égbe; most boldogabbnak érzem magam, mint sok évvel ezelőtt. Szívemen mindig feküdt valami, melynek terhétől maig sem szabadulhattam meg egészen, de annak sulya most már nem nyomja annyira lelkemet, miután a gondviselés segítségével e kis fiut megszabadíthatám. — Oh! vajha lenne annyi erőm, hogy életemből egy eseményt elbeszélve felfoghassa ön, uram! e gondolat minő enyhítő balzsamot csepegtet fájó lelkemre.“

„Inkább igyál jó öreg! kevés erősítőt“ szólék, midőn egy kanál orvosságot adtam neki.

És ő elvéve tőlem az italt, reszkető kezével vitte a kanalat szájához; s megíván abból a gyógyszer-tovább folytatá beszédét:

„Emlékezhetik ön, jó uram! a francziáknak Portugália elleni nyomulására. Itt azonban Mars nem kedvezett nekik s lassanként az elfoglalt birtokokat, köztük Pajocot is, vissza kellett adniök a spanyoloknak. Épen Pajocot visszaadása alkalmával azon seregnek, melybe én is tartoztam, a Quadianától nyugotra fekvő és északfelé elnyuló hegylánczot kellett megszállani. Ezredünkben egy csapat Ordreba sietett, hogy miután a francia sereg már elhagyták volt — ismét visszafoglalja.

Pusztá, egészen feldult tájon haladtunk, mely semmiben sem nyujthatott nekünk legkisebb segílyt is. — Több nap óta nem láttunk már élelem szekeret s társaimmal együtt a legnagyobb nélkülözés sanyargatott. Nem is remélhettük, hogy találjunk sok olyan helyet, hol ember enyhíteni tudná borzasztó éhségünket s ha megérkeztünk valamely faluba, az annyira ki volt rabolva a menekülő francziáktól, hogy még kenyérbéjárt sem kaptunk. Mind a mellett szigorú kereseteket tartánk, gondolva, hogy a parasztok holmit elrejtettek; s

valóban néhány házban a megvizsgálás alkalmával még bort is kapánk.

A katona, uram! a harezfi szigorú hadi szolgálatában alig ismer valami nagyobb élvezetet, mint milyen az ital és én megvallom, hogy kis csapatunk majd nem az egész falut rémületbe hozta.

Felkutattak minden lakot és a ki előbb is szerencsés volt utolsó hordóska borát megtartani, most még is kényszerítve vala szövetségeseinek átadni. — Ha látta volna ön, uram! hogyan szaladtak a lakosok mindenfelé, némelyek utolsó darab kenyérotket, mások utolsó korsó borukat akarván megmenteni gyötrő éhségök lecsillapítására, s hogyan üldözték a miénk a megrémülve szaladókat a bádgyadtság miatt lassu, de a vágy által mégis sokszorosan gyorsított léptekkel a legborzasztóbb fenyegetések közt. . . .

Vino! vino! (bort, bort) hangzék minden oldalról. Egy angol katona, jó uram! mindent tud nélkülözni az egyetlen lelkesítő italt kivéve és én megvallom, hogy magam sem voltam jobb a többinél.

Vino! vino! kiáltám én is egy szánalomraméltó, rongyruhával fedett spanyol férfihoz, ki szétszakadt köpenye alatt valamit elrejtteni látszott.

„Vino nam tegno!“ (nincs borom) szóla megrémülve, mi közben menekülni igyekezett. Utána szaladtam, de mindamelllett is elszabadul előlem, ha egy mellék uton áthaladva, menekülését meg nem gátolom. Balkezemmel nyakát megfogva, jobbjammal szuronyom mellének szegezém, mindig csak azt kiáltva: bort ide!

„Non tegno vino, ninno ninno es“ (nincs borom, kis gyermek ez) felelé oly aggodalmason, oly remegőn, hogy én újból meggyőződtem, miszerint a spanyol köpenye alatt kis hordó van elrejtve.

Gyalázatos hazug! kiálték boszusan — hát nem akarod borodat nekem átadni? Jól van tehát! a föld szíjja* magába és e szavakkal dühvel döftem szuronyomat abba, mit melléhez szorítva tartott.

És — oh én szerencsétlen! valóban nem bor folyt ki abból, hanem vér, embervér.

Iszonyuan sivitó gyermekhang rendité meg egész

lényem, de különösen jéghideg szívemet. A szerencsétlen ember megmutatá haldokló kis fiát s a legiszonyubb fájdalom mondatá vele e szókat: Óriult ember! lecsillapítád-e ez ártatlan gyermek piros vérével szomjadot!?

Letérdeltem a gyermek mellé és vérét a kiömléstől gátolni igyekeztem. A síró apa látván, hogy öntudatlan tettem megbántam, segítségem igénybe vette s ketten minden lehetőséget megkísértünk az ártatlan áldozat megmentésére. Oh! de hiába!

Ön gondolja, uram! hogy egy öreg harezfi, mint én is, ki életét csak is félszeme, balkara és egyik lába elvesztésével mentheté meg s ki a vérengző háboruban különféle alakban látta már a halált, annak félelem nélkül néz szemébe; gyakran hittam, hogy gyorsitná lépteit, midőn láttam megsebesített társimat iszonyu kínok közt vérben fetrengeni, magam számára azonban mégis gyakrabban. A halált mindig rettenetesnek, gyilkosnak kegyetlennek tartottam, valahányszor valamely derék szívét gólyó zúzta szét; de soha egy halálnem sem hatott meg annyira, mint ez ifju életének egy sebből való lassu kifolyása; azon sebből, melyet én okoztam egy ártatlan kisedd gyöngé testén.

Nem szándékos hiba, rögzött képzelet volt: jól tudám s mindig csak ezzel menthetém magam, ha ez irtozatos órát, e véres eseményt nappal vagy éjjel elmenből kiverni nem tudtam, — de mind hiába, e borzasztó tettemért lelkiösméremem mardosása soha sem szünt meg kinezni és a kis gyermek halál nyöszörgése most is hangzik fülemben.

Isten, jó atyám! . . . köszönöm neked . . . hogy megengeded ez ártatlan gyermek megszabadítását; . . . most már . . . nyugodtabban . . . ha . . . lok . . . meg . . .

Igy szólott az ősz bajnok összekulcsolt, égfelé emelt kezekkel; de már ereje annyira elhagyta volt, hogy kezeit visszajéte, utolsó szavainak kimondására alig vehetett lélegzetet s a következő perczben nyugodtabban vön búcsut ez árnyék világtól.

Deák Gerő.

nál nyert többség 21 ezer 919 szavazatot tesz, az indiai választásoknál 5000 szónyi többséggel győztek, ezen választási eredmény által az elnökválasztás kérdése alkalmasint el van döntve.

Castelar beszéde.

A spanyol republicanus párt hírneves vezére a napokban a „Teatro de Aliconte“ színházban egy több tekintetben figyelemreméltó beszédet tartott, mely így hangzik:

„Az egész világ tudja — ugymond — hogy az utóbbi dinasztikus kísérlet végével Spanyolországban csak kettő lehetséges: vagy a Bourbonok visszahelyezése, vagy a köztársaság.

Mi, republikánusok, meg vagyunk oszolva, fractiókra forgácsolva és rosszul szervezve s így a Bourbonok visszahelyezése nem lesz nehéz; de ha mi szorosan összetartva működünk, ha mi a társadalom összes osztályainak, melyek az igazságot szomjuhozzák, ildomoságunk, eszélyünk jeleit adjuk, — akkor a köztársaság létrejövetele és a Földközítenger partjain lakó összes népek felszabadulása létre fog jönni.

A köztársaságról lehetetlen azt mondani, hogy csak egy pártnak a kormánya, nem, ez az összesség kormánya, az összesség érdekében, ez egy nemzeti kormány, és hogy ezt megállapíthassuk, a népet fel kell világosítani és nem elidegeníteni; fel kell világosítani arról, hogy a törvényes jogok és érdekek a köztársaságban védelmezőjükkre fognak találni. A birtokosoknak és munkásoknak meg kell mondanunk azt, hogy a köztársaság az ő kölcsönös kibékítésüket czélozza. De minő uton juthassunk leghamarabb a köztársasághoz? A törvényesség, vagy a forradalom útján? E két ut okozta a meghasonlást a foederalisták táborában. Én részemről azt tartom, hogy a körülményekhez kell alkalmazkodni. A törvényes vagy forradalmi utat a priori sem helyeselni, sem roszalni nem lehet. Kimondom azonban, azon veszélynek téve ki magamat, hogy teljes népszerűtlenné legyek, hogy az előbbi ut az utóbbinak elébe teendő.

Egyébiránt nagyon gyermekes dolog volna azt hinni, hogy a forradalmak egy ember, vagy párt kívánalmára egy napon csak kitörnek. A forradalmak már előre készülnek a társadalomban, mint a felhők körében a villám. Hogy van az, hogy a congressusban 85 foederalista képviselő ül, holott lehetnének legalább is 130-an? Hogy van az, hogy számos kerületben tulajdon-többségünk van s mégis elleneink győzelmeskedtek? Feleljenek e kérdésekre a politikailag fel nem világosultak és mások. Szorosan kell egyesülnünk, hogy ne hagyjuk magára a francia köztársaságot, mert ennek bukása könnyen magával vonná a román faj hanyatlását is. Ez összetartásra főleg most van szükségünk, midőn arról van szó, hogy helyreállítsuk és megerősítsük a demokráciát a régi Európa feudális földjén.“

V e g y e s.

(A királyné) Gizella és Valeria főhercegnőkkel e hó 15-én érkezett a fővárosba, s mintegy két hónapig fog ott tartózkodni. A király a fővárosban időzése alatt hetenkint hétfőn és csütörtökön ad kihallgatásokat, melyekre a bejelentések a kabinet irodában történnek.

(A kiskapusi-nagyszzebeni szárnyvonal) ünnepélyes megnyitása. A kiskapusi-nagyszzebeni szárnyvonalon oct. 5-én tartatott a próbamenet. A nagyszzebeniek ezenkint vártak az érkező vonatra d. u. 3-tól 7-ig. A megnyitást lakoma követte, melyen sok kedélyes toast mondatott, felköszönték a királyt, a magyar miniszteriumot, N.-Szeben városát, gr. Mikó Imrét, mint a kinek köszönheti N.-Szeben, hogy az indóház a város kívánata szerinti helyre építettett; Kiss Károly ivott a szász nemzetért, mint a melynek 700 éves itt léte a legáltalább bizonyíték arra, hogy a magyar nemzet nem követ elnyomási politikát; Boin esperes a vasut kulturai befolyását érintvén kiemelte, hogy nemcsak a közlekedést gyorsítja, hanem az emberek szíveit is közelebbi érintkezésbe hozza, s ez által az ellentétek kiegyenlítését szellemi fegyverrel közvetíti.

(Az országos levéltárak egyesítése.) Országgyűlési végzés alapján a belügyminiszter szakbizottságot hívott egybe, melynek feladata véleményt adni: mikép lehessen a bécsi két kancelláriai, a kolozsvári gubernialis és budai kamarai politikai levéltárakat az országos levéltárral egyesíteni, azokat Budán czélszerűen elhelyezni, s a tudomány számára is könnyen hozzáférhetőkké tenni. —

(A magyar paraszt) nézi a kitett numerusokat nagy képpel, és miután semmikép sem lett belőle

okos, bemegy a boltba, kérdeve hogy lát ő nem nyert-e? Megnézik a reskontóját és felvilágosítják, hogy egy száma sem jött ki. „Na ez már disznóság, hallják magok — becsületes magyar ember már a lutrin sem nyer; félesztendeje, hogy rakom folytonosan a számokat és eddig még egy vak garast sem fizetnek érte. (N.-Várad.)

(A pápa halála körüli szertartás.) Ha a pápa meghal, a hivatalos szertartás, melylyel a holttest körül eljárnak, a következő: Legelőször is értesítik a bibornok-kamarást, s ez néhány praelatus kíséretében megjelenik. A pápát háromszor nevével szólítja, s ha nem kap választ, odahoznak neki egy elefántcsont-nyelű ezüst kalapácsot, melylyel háromszor kopogtat a holttest homlokán. Ezzel a pápa halála konstátálva van, törvényes jegyzőkönyvet vesznek föl s először is a római szenátort értesítik, ki most előjön a mellékszobából, melyben várakozott. A bibornok most eltöri a halász-gyűrűt és a szenátor ezt mondja: „Ettől kezdve átveszem a Róma fölötti parancsnokságot.“ De a valóságban nem veszi azt át, hanem megelégszik azzal, hogy visszatér a Kapitoliumba s ott meghuzatja a nagy harangot, melynek szavára aztán Róma összes harangjai felelnek. A Kapitolium nagy harangja, mely a pápa halálát hirdetni szokta, ugyanaz, melylyel a karnevalt is jelentik.

(Perzsi törvény.) Berlinben egy Yohanan nevű lelkész tartózkodik, ki Perzsiában, Oroomiahban született és a Sier hegyi iskolában misszionáriussá neveltetett. Berlinben most segélyt és tanácsot keres, keresztény testvéreinek jó szívére számítván. Ugyanis két év előtt elveszté atyját, ki sok gyermeket és 1550 taléryni adósságot hagyott hátra. Perzsiában még most is fönáll a törvény, hogy az örökös, botozás terhe alatt, köteles az atya, illetőleg az anya adósságait kifizetni. E büntetést a hitelező jelenlétében addig folytatják, míg ez vagy megkönyörül rajta, s az adósságot elengedi, vagy míg egy résztvevő lélek jön, s tartozását kifizeti, avagy míg az adós ki nem adja lelkét a botozás alatt. Yohanan lelkész most azért utazik, hogy az említett összeget a kegyes hivek adakozásaiból előteremtse.

(Erdély a vilákiállítás.) Erdélyben nagy előkészületeket tesznek a bécsi vilákiállításra s a magyar vidékek, de kivált a székely-székek különösen lesznek képviselve. A kiállításra eddig jelentkezettek száma már meghaladja az ötszázat. Kiváló rész esik ezekből Kolozsvár és Maros-Vásárhely városra s ezekből különösen Csik- és Udvarhelyszékre. A háromszéki eredmények még nincsenek tudva, bár alapos remény van hinni, hogy a többi mögött ezek sem maradnak hátra. A városok közül meg kell említeni Tordát és Kézdi-Vásárhelyt, melyek szintén elismerésreméltó buzgalmat fejtettek ki. A nyers termelés kiállításai nagyszámúaknak és fényeseknek ígérkeznek. A borok bemutatását az erdélyi pince-egylet vállalta magára. Az erdélyi iparnak méltó képviselője az iparosok által ez irányban kifejtett áldozatkészség után már biztosítottak mondható; hasonló kedvező eredményt várhatunk a székely házi ipart illetőleg is. E czélból egy eredeti székely háznak felállítását tervezik, melyben a házi iparnak összes termékei összpontosítottatnának. Kiváló súly lesz fektetve a különböző népviseletek bemutatására is.

(A magyar keleti vasut) kis-kapus-szebeni vonal-része f. hó 11-én adatott át a közforgalomnak. Ladámos állomás kivételével, mely csupán személyek, podgyász és gyorsárúk felvételére nyitattik meg; a vonal többi állomásai, névszerint; Nagy-Selyk, Vizakna és Nagy-Szeben, ugy személyek, podgyász és gyorsárúk, mint teherszállítványok felvételére is be vannak rendezve. Kis-Kapusról Nagy-Szebenbe r. 4.86 és este 5 óra 6 perczkor indul a vonat. N.-Szebenbe érkezik 6. 22 reg. és 7 óra 30 percz. este. N.-Szebenből Kis-Kapusra érkezik 11 óra 37 perczkor este és 9 óra 10 perczkor délelőtt.

(Káromkodás elleni egylet.) Nagyváradon káromkodás elleni egylet létesítésén fáradozik néhány derék polgár. Az alapszabályok első pontja határozottan tiltja a káromkodást úgy mint minden fajtalan és illetlen beszédet. Azon tagok, kik az alapszabályok ellen bármily csekélységet is vétnek, pénzbürtéssel lennének büntetendők.

(A kassai irányadó köröket) szomoruan jellemzetes világításba helyezi az „A. u. közl.“ következő kifakadása: „A helybeli takarékpénztár annyira megdagodott, hogy a hitelre szorult egyéneknek csak lóhátról, tolmács segélyével fog közlekedni, — kivételben egyedül a németajkuak részesülnek, kiknek megengedtetik, hogy közvetlenül értekezessenek a magas kölcsönadókkal. Mi az isten nyila? kérdi az olvasó. Sem több sem kevesebb, minthogy Fiedler ur helyébe egy csupán német nyelven számoló könyvvezetőt importált

a takarékpénztár, aki segítsen szidni a magyart. Már ez így dukál.

(Berlinből) okt. 14. jelentik, hogy a sociális kérdések iránti tárgyalások Ausztriával valószínűleg még e hó folytában megkezdetnek. A kötelező polg. házassági törvényjavaslat előterjesztése még nem bevezetett tény, csak bizottsági tárgyalások folynak most e tekintetben.

(Bukarest.) okt. 14. Ujlag kabinet-krisis-féle hírek szárnyalnak.

(Madridból) okt. 13. jelentik, hogy Ferrolban a fölkelők között anarchia uralg. Az ostromra szánt csapatok okt. 14. megérkeztek. A fölkelők Ferrolból két-szer mekisérlek a kitörést, hogy egy fregattot elfoglaljanak, mindkét ízben visszaverettek. A hadihajók kivonultak, hogy a felkelők minden kitörési szándékát megghiusítsák.

(A konstantinápolyi) okt. 13-án „Bassiret“ írja: Montenegro Törökországnak tartománya, népe ennek alá van rendelve s ép ezért nem szükséges — mint az eddig történni szokott — követség útján eszközölni a berontók megfenyíttetését, annyival kevésbé, mert ezen mód a büntetést legtöbbször enyhíti. Khalil basa az Ozmanrenddel diszítettett. Essad basa hadügy-, Mistapha basa tengerészeti miniszterre, Javer basa pedig Tophane parancsnokává neveztetett ki.

(Eredeti hirdetés.) Egy párisi vállfűzőkészítő, hogy gyártmányait minél szembeszökőbben ajánlja a polgármesteri hivataloknál egy hirdetést ragasztatott a „Journ. Officiel“ ama helyére, hol épen Thiersnek valamely kibocsátványa állt, úgy hogy a hirdetés most így hangzik: „A köztársaság elnök decretálja: — A legjobb vállfűzők egész Párisban N. urnál kaphatók. Ezeket jogosan nevezhetni az emberi termet ujjaalkotóinak. Kelt Versaillesban, 187... A köztársaság elnöke: Thiers.“

(Pogány templom Londonban.) Bombayban gyűjtések eszközöltetnek egy az angol fővárosban tartozkodó számos Visnu és Siva valló pogányok számára való templom építésére.

(A bécsi vilákiállítás) hetenkint 3 napon a belépti jegyek ára tetemesen le lesz szállítva, miután az utolsó párisi kiállítás alkalmával azt tapasztalták, hogy a leszállított árak mellett a jövedelem — a látogatók roppant száma következtében — sokkal nagyobb vala, mint máskor. A legolcsóbb beléptijegy ára, mint mondják, 25 krajczár lesz. Ez olcsó napokon azonban a gépek satb. nem fognak működni.

(Manning érsek) egész egyházmegyében elrendelte, hogy a misék alatt ezentul ne alkalmazzanak énekesnöket, s mult vasárnap a londoni kath. templomokban már csak férfi- és gyermek-énekkar énekelt. Az érsek e szerint betű szerint veszi sz. Pál mondását, hogy „mulieres in ecclesia — taceant.“

(Egy arany, mint házasságszerző.) Somogyban élt egy szegény, de kecses özvegyasszony, kinek minden gazdasága egyetlen aranyból állt. Ugyan ott lakott egy vagyonos kereskedő is, szintén özvegy. Az özvegy ember legkevésbé sem nézte rosz szemmel az özvegy asszonyt, és a szegény özvegy asszony viszont a jókinnézésű kereskedőt szíves-örömmel odalénczolta volna diadal szekerehez, mely azonban — fájdalom! csak taligából állt. Egy szép reggel özvegyasszonyunk az ő aranyát beváltotta az özvegy embernél, s a kapott pénzen egy másik aranyat vett, melyet másnap ismét beváltott reménybeli völegényénél. Egyetlen aranyának értékével így üzött ő cserekereskedést pár hónapon át, míg végre ez arany hatalma karjaiba vezette az özvegy embert, s lett belőlük egy boldog pár. És boldogok maradtak ezután is, miután a gyengéd férj belátta, hogy rászédetett, „mert így okoskodott — ha engem, tapasztalt kereskedőt így rá birt szedni, menynyire fogja érteni ezt a mesterséget majd vásárlóimmal szemben!“

(Gambetta késznek nyilatkozott) Thiersnek legujabb beszédeit illetőleg felvilágosítást adni s magát — mint a jelen kormány buzgó támaszát kijelenteni.

(Brüsszelben) okt. 10. a romániai elnyomott zsidók helyzetének javítása czéljából egy nemzetközi zsidó conferenzia kezdé meg ülésezését.

(Uj szabad kömüves paholy.) A kormány a szizeki szabadkömüvesek páholyának alapszabályait helyben hagyta.

(A mythologia haszna) a jelenkorban. Egy erdélyi szász leánynevelde programjában e következő passus fordul elő; A tanítványok legalább is annyi hitrágészetet tudjanak, a mennyi a modern operettek megértésére elegendő. Különös patronisatiója — így reflectál erre a „Sieb. Bl.“ — Offenbach kankanirozó muzsájának; úgy látszik, hogy az illető presbyterium, mely az említett programot egybeállítá, Jakab mestert s aesthetikai ugrásait nagyobb mértékben kedveli.

(Jancu dicsőítése.) A „Federatiunea“-ban Dregescu Jankura ki a román testvérei háladatlanságából halt meg éhen, elhagyatottan, a legnagyobb nyomorban — a következő apotheosist írja: „Ő is elhagyott minket! Kárpátok: királytok meghalt! Az ellenség vasától megkímélve, megölte őt azok árulása! 1848-ban a szabadság napja teljes fényben ragyogott Dácia fölött, de fájdalom hamar lehanyatlott s vele a román nemzet visszaesett régi sirjába! Jancu, Barnuti, Balintu és Axente négy hős — elég nagyok arra, hogy egy korszakot fényessé tegyenek! Jancu küzdött, de mit használtak győzelmei? Alig fejeztetett be a titáni harc, — mely 40 ezer áldozatba került, a havasok királya kárpóttatott, mikép? azt tudjuk mindnyájan! A történelem megbocsáthat sok kényurnak, de Mihály, Hóra és Jancu gyilkosainak soha! S ti örökségüktől kizárt fegyvertársak, kik hazát kértek — sirjatok, mert atyátok örökre elhagyott! Ellenségeinknek egy hatalmas szövetségük van, a halál! A halál learatja a legszebb kalászokat a románság vetéséből, míg elleneink a rab-szolgaság békóit gyártják számunkra. Mártirjaink egy szent örökséget hagytak hátra, szellemüket s a követendő példát! Jancu meghalt a nélkül, hogy utódot hagyott volna hátra, háromszoros átok reátok, kik megöltétek! Halhatatlan szellemek: a románságot pártfogástok alá helyezem s várom a megtorlás óráját! Ha tehetném, ostort fonnék mult dicsőségünkben s azzal verném a mai románok gyávaságát! Mártirok: ti elhagyátok e hazát, hol a román rab-szolga, nemzetisége élévülve, a szabadság keresztre van feszítve, s az igazság békókba verve. Ti meghaltatok s mi nem fogjuk magunkat megboszulni! A boszulók faja kipusztult! Te pedig Jánk nemes szelleme, hallgasd meg kérésemet! Eliseus azt

kérte Ilyestől, midőn ez tüszekerével égbeszált: hagy-ná neki ruháját. Én pártfogásodat kérem, azt a vas-akaratot, bátorságot és áldozatkészséget, melyek beléd hóst és mártírt csináltak. Hallgass meg esküszöm, hogy megboszulóid egyike leendek! Esküszöm!”
(Tancics Mihály) f. hó 13-án, Pesten a megyeház nagy termében felolvasást tartott „Legrégibb nyelv a magyar“ című művéből, mely alkalommal fejtegete vala, „hogy az emberi nem első családának dadogásából, a természeti hangokból megezáfolhatlanul a magyar nyelv keletkezett.“ Sajnáljuk, — mondja a „B. P. Közlöny“ — hogy Tancics ur nem talált komoly tárgyat, melyről népszerű előadást tartson, hanem egy olyan humbugot vett fel, melyről ma már higgadt irodalomban szó sem lehet.
(Különös csere.) Egy Temesvárhoz közel lakó föld-birtokosnak volt két lova és két ökre, melyek szerinte annyit sem értek, a mennyit elfogyasztottak. Nem lévén ideje a vásárra bevinni őket, a lovakat egy ismerősére bizta, az ökröket pedig egy másik ismerősére, s mindkettőnek meghagyta, hogy bármi módon pénzért vagy csere útján de tul adjanak rajtuk. A föld-birtokos pár nap múlva leveleket kap a megbizottaktól, kiknek egyike arról tudósítja őt, hogy pénzért nem adhatta el a lovakat, de becsérélte azokat igen szép ökrökért 80 frt. felülfizetéssel. Képzeltetni, írja a „Tem. Ztg.“, mily nagy volt a földbirtokos meglepetése, midőn a birtokára hajtott állatokban a sajátjait ismerte fel.
(Egy gazdag angol) különöz biztosítá 10,000 darabból álló finom szivar készletét egy biztosító társulat-nál tűzkár ellen. Egy év múlva bejelenti a társulatnak, hogy szivarjai, ha bár szivarozók de még is tűz által

főlemészettek, s kérte egyszersmind a biztosítási kár-pótlási összeget. A társulat későn vette észre a csel-t, de mind a mellett kifizette az összeget, csak hogy egy-uttal bünyenítő porbe fogta a pfiifikus lordot és pedig mint gyujtogatót. De emberünk erre el volt készülve mert ő hitelesen bebizonyította, hogy az egész 10,000 darabból álló készletét vendégei szitták ki, ő tehát egyetlen egyet sem gnyjtott meg.

Helyi különfélek.

Ma csőtörtőkön a helyörség zenekara játszik a sétatéren délután 4 órától fogva.

A helyörség tisztikarának legközelebbi zene és táncestélye szombaton okt. 19-én estve 7 1/2 órától lesz. Ezen időnyre új meghívó jegyek adatnak ki, melyek csak az illető személyre bírnak érvénynyel és belépetkor kívánatra előmutatandók. —

Becsi tőzsde es pénzek Brassóban október 16.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	70 40
„ „ „ papirban	65 15
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	102 25
Nemzeti bank részvény	943 —
Hitelintézeti „	331 60
London „	108 55
Ezüst	107 35
Napoleon'or	8 69
cs. k. arany	5 22
Lira	9 90
Magyar földteherm.	79 25
Bánati	78 50
Erdélyi	77 25
Porosz tallér	1 69
Ikosár	1 66
Rubel	1 35

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő: Herrmann Antal.

Vásári jelentés.

Bátorkodunk ezennel a nagyérdemű közönségnek tisztelettel ajánlani jól berendezett raktárunkat **arany és ezüst árniczikkékből, svájci zseb-órákból — urak és hölgyek számára** — legjobb minőségben és leg-olcsóbb árban, egy évi jóállás mellett.

NB. Az arany és ezüst czikkék valódisága kitünik a jelzőhivatal bé-lyegzéséből.

Régi drágaköveket, arany és ezüst árukat, ugmint órákat a legnagyobb árák mellett veszünk és cserélünk, minden megbízást és javítást a legolcsó-ban számítunk.

Azonkívül tisztelettel figyelmeltetjük a t. cz. közönséget tárnkra **alpuccaezüstből készült prima czikkékből** melyeknél mi mindennapi használat mellett a valódi ezüsthöz hasonló kiné-zéséért és tartósságáért tíz évig jótállunk.

HELMBOLD TESTVÉREK.

Brassóban, szélesutca 591. szám.

149 2—3

Gyorskocsizási jelentés.

Utazók leggyorsabb és legkényelmesebb szállítása

Bécs, Pest, Segesvár, Brassó közt.

Egy hely ára Brassóból Segesvárra vagy vissza 8 frt. 30 font szabadmálhával. — Tulsuly fontonkint 5 kr.

Mindenemü gyorszállítmányok felvételnek és leg-gyorsabban szállítatnak.

Elindulás Brassóból Segesvárra reggeli 5 órakor. Érkezés Segesvárra estve 6 órakor.

Elindulás Segesvárról reggel 7 1/2 órakor. Érkezés Brassóba estve 9 1/2 órakor.

Felvételi iródák Brassóban „Hôtel Bukarest.“ Segesvártt „Hôtel Stern.“

131 7—0

Az igazgatóság.

Otrobán Nándor

orvos, sebész tudor, szülész, m. kir. honvéd-dandár orvos

Brassóban, nagyutczai 488 számú, több osztályu, és e célra berendezett lakásán, gyógyításra és mindennemű mütétre fölvesz vidéki betegeket az emberi szervezet 146 bármennemü bántalmaival. 3—0

Wolf Fülöpnél

150 Keresztényfalván 1—3

ujjonnan feltalált tüzmentés tégelyföld kapható mázsája 1 frt és 80 krjával; továbbá tüzmentes téglák és kutszóveg.

MINDEN VERSENYT LEGYŐZENDŐ

tudomásra tesszük a t. cz. közönségnek, hogy egy 1870-iki sorsjegyet **26 részletre 5 frtjával**, következőleg **26 frttal olcsóbban** mint mások,

egy 400 frcos török-sorsjegyet **25 részletre 4 frtjával**, szintén **25 frttal olcsóbban** adunk.

Továbbá: Bank osztályunkban aláírás alá bocsátottunk

1000 dr. 400 frcos Török, és 1000 dr. Bukuresti sorsjegyet,

24 havi részletben 4 forint 50 krjával.

A fent említett sorsjegyeken kívül — bécsi és külföldi összeköttetéseinknél fogva — azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy a venni óhajtoknak teljes előnyére — minden más értékpapirosokkal is **a napi árfolyam** vagy **tetszés szerinti részletekben** szolgálhatunk. — Bővebben értekezhetni bank-osztá-lyunkban klastromutca

Werzár Testvérek.

148 2—0

Nyomatott Römer és Kamernél.